

ปัญหาข้อกฎหมายที่ทำให้เกิดความล่าช้าในการยุติข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542

Legal Issues that Cause Delays in Resolving Disputes Boxing Act 2542

อดุลย์ ทานราช*

บทคัดย่อ

การทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พุทธศักราช 2542 ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณา และชี้ขาดข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างเจ้าของค่ายมวยกับนักกีฬามวย ตลอดจนบทบาทและอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนกีฬามวยของไทย ในการที่จะระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นกับวงการกีฬามวยทั้งของไทย และต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีปฏิบัติในการพิจารณาและตัดสินข้อพิพาทที่เกิดขึ้นในวงการกีฬามวยของไทย

โดยผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ให้สอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัยและกรอบแนวคิดในการวิจัย อาศัยข้อมูลที่ได้จากการทบทวนประวัติความเป็นมา การพัฒนาศิลปะการต่อสู้ด้วยกีฬามวยของไทย องค์การหรือหน่วยงานและข้อพิพาทที่เกิดขึ้นกับกีฬามวยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนผลงานวิจัย รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยศึกษาสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกีฬา

มวย พ.ศ.2542 ในมาตรา 9 มาตรา 38 มาตรา 39 และมาตรา 40 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้อำนาจและอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนกีฬามวยโดยตรง ในการออกคำสั่งในการที่จะออกหรือถอนใบอนุญาตแก่บุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวย พบว่าประเด็นเกี่ยวกับการที่จะออกหรือถอนใบอนุญาตแก่บุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวย ตามกฎหมายฉบับนี้ยังไม่มีวิธีการปฏิบัติเป็นรูปธรรมและยอมรับของคู่กรณีจึงทำให้เกิดความล่าช้าและเป็นผลเสียต่อนักมวยโดยตรง

ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ให้มีบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการระงับข้อพิพาทอันเกิดจากกีฬามวย เพื่อให้มีการยุติข้อพิพาทโดยเร็ว โดยให้เพิ่มเติมคำว่า “ให้เป็นที่สุด” ไว้ในบทบัญญัติของกฎหมาย และกำหนดอำนาจของคณะกรรมการกีฬามวย ให้เป็นอำนาจด้านการกำกับดูแล ส่งเสริม และสนับสนุน ส่วนอำนาจในการตัดสินและชี้ขาดข้อพิพาทให้เป็นอำนาจของนายทะเบียนกีฬามวย ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็วหาก

* อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

มีข้อพิพาทเกิดขึ้นเพื่อให้นักมวยจะได้ขึ้นชกมวยได้โดยปราศจากข้อครหาว่าเป็นนักมวยเถื่อนและตามมาด้วยการฟ้องร้องคดีกันอย่างไม่เคยปรากฏให้เห็น

คำสำคัญ: ปัญหาข้อกฎหมาย ลำช้า ข้อพิพาท กีฬามวย

Abstract

This research aims to study the related issues. Enforcement Act B.E. 2542 boxing-related issues to consider. The dispute arose between the owners Boxing athletes, as well as the role and authority of the Registrar in the sport of Thailand to settle disputes that arise with circles. Boxing both Thailand and abroad in order to acquire. Practices to consider and decide the dispute. That occur in the Sport of Thailand

The researchers used qualitative research methods. To conduct data analysis Consistent with the hypothesis of the research and concepts in research. Based on data obtained from a review of the history. The development of martial arts with boxing of Thailand. Organizations and disputes that occur to the sport of boxing in the country and abroad. The research Including laws relating to the sport of boxing in the country and abroad. By studying the essence of the sport of boxing in the 2542 Geodesy Section 9, Section 38, Section 39 and Section 40, the law relating to appeals to authority and command. Boxing direct the Registrar to issue a command to leave or withdraw licenses to individuals or organizations involved with the sport of boxing. Found that issues about to

leave or withdraw licenses to individuals or organizations involved with the sport of boxing. By Act No V of tolerance and acceptance of the parties makes a substantial delay and a direct effect on the boxer.

Researchers have suggested the amendment. Boxing Act 2542 has provisions on how to settle disputes arising from boxing. In order to have the dispute quickly. The additional words "shall be final" trust in the provisions of the law. And define the powers of the Commission as the authority for the sport of boxing promotion, supervision and support. The power of decision and award shall be the powers of the Registrar of boxing. This is to be completed by the sooner, if a dispute arises to take up boxing boxer without allegations that a playoff contender, and was followed by a lawsuit that never appear together.

Keywords: Legal Problems, Delays, Disputes, Sports Boxing

บทนำ

การแข่งขันกีฬามวยไม่ว่าจะเป็นมวยสากลหรือมวยไทย ในปัจจุบันไม่ใช่เป็นการแข่งขันที่เป็นการละเล่นตามประเพณีเหมือนในอดีต แต่เป็นการแข่งขันที่มีเงินรางวัลและผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง นักมวยจึงต้องมีการสังกัดทีมหรือค่ายมวย ดังนั้น การที่ค่ายมวยต่าง ๆ นำเด็กยากจนมาซบเลี้ยงดูแลเพื่อให้ฝึกชกมวยหรือเพื่อเข้าเป็นนักกีฬามวยจึงไม่ใช่เป็นการเลี้ยงดูดูแลผู้ยากไร้เพื่อทำบุญทำกุศล หากแต่เป็นการเลี้ยงดูเพื่อแสวงหากำไรและเอาผลประโยชน์กับนักมวย ค่ายมวยไม่ได้เป็นผู้ให้เปล่า เพราะค่ายมวยเองก็ต้องมีค่าใช้จ่าย ความสัมพันธ์ระหว่างค่ายมวยกับนักมวย

จึงเป็นการต่างตอบแทน ซึ่งไม่มีใครที่เป็นหนี้บุญคุณระหว่างกันทั้งค่ายมวยและนักมวย ในการขึ้นชกมวยหรือการประกอบอาชีพมวย ของนักมวยในแต่ละครั้ง นักมวยจะต้องสังกัดค่ายมวย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ซึ่งแตกต่างจากอาชีพอื่น ที่มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บัญญัติรองรับไว้ ดังนั้น การเป็นเจ้าของค่ายมวย หรือการประกอบอาชีพโดยการชกมวย ของนักกีฬามวย จึงมีปัญหาที่เกิดขึ้นกับกีฬามวยของไทยโดยสามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. ปัญหาข้อเท็จจริง

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับการละเมิดค่าใช้จ่ายของนักมวยที่ต้องตกเป็นภาระของเจ้าของค่ายมวยเป็นเหตุให้นักมวยและเจ้าของค่ายมวยแบกรับภาระค่าใช้จ่ายไว้ไม่ไหวจนถึงขนาดต้องปิดค่ายมวยไปในที่สุด

1.2 ปัญหาด้านการขาดการอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยจากภาครัฐหรือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กีฬามวยคงอยู่คู่กับสังคมไทยต่อไปในอนาคต ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าภาครัฐไม่ได้เข้ามาให้การช่วยเหลือและสนับสนุนกีฬามวยอย่างจริงจัง ในการที่จะให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ได้นักกีฬามวยอาชีพจะมีก็เพียงแต่การให้เงินรางวัล ในคราวที่มีการชกชิงชนะเลิศระดับกีฬาเอเชียนเกมส์ หรือกีฬาโอลิมปิกเท่านั้น แต่แนวทางและวิธีการในการที่จะให้นักกีฬามวยก้าวไปสู่จุดหมายสูงสุดในระดับโลกนั้น รัฐยังคงไม่มีแนวทางดังกล่าวทั้งที่กีฬามวยเป็นกีฬาที่ถือได้ว่าสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศมากที่สุดทั้งในอดีตและปัจจุบัน หลายประเทศในโลกนี้ได้รู้จักประเทศไทยก็เพราะการขึ้นชกมวยในเวทีระดับโลกของนักมวยไทย

1.3 ปัญหาเกี่ยวกับการขาดองค์กรหน่วยงาน ที่กำกับดูแลและไกล่เกลี่ยข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวย นักกีฬามวย และเจ้าของค่ายมวยในกรณีที่นักมวยและเจ้าของค่ายมวยมีข้อพิพาทกันเกิดขึ้น ยังขาดองค์กรหรือหน่วยงานที่มีอำนาจในการตัดสินชี้ขาดข้อพิพาทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

เพื่อให้ยุติลงได้โดยเร็ว ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะมี พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 บังคับใช้แล้วก็ตามแต่ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเมื่อกรณีเกิดข้อพิพาทดังกล่าวขึ้นกว่าจะหาข้อยุติได้ ก็ต้องใช้เวลานานเพราะถ้าหากมีองค์กรที่มีอำนาจตัดสินข้อพิพาทโดยตรงก็คงยุติข้อพิพาทโดยเร็วเพื่อต่างฝ่ายจะได้ทำหน้าที่ของตนต่อไป

จากปัญหาข้อเท็จจริงดังกล่าวมานั้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรตระหนักและให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม และกำกับดูแล กีฬามวยตลอดถึงแนวทางในการสนับสนุนให้ขวัญและกำลังใจต่อนักกีฬามวยของไทยเพื่อให้ได้นักกีฬามวยที่มีความเก่งกล้าสามารถ ในอันที่จะสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทยต่อไปในอนาคต

2. ปัญหาข้อกฎหมาย

2.1 จากการศึกษาวินิจฉัยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยโดยตรง พบว่าประเด็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยตามกฎหมายฉบับนี้ ยังไม่เป็นรูปธรรมและไม่ครอบคลุมเพียงพอเพื่อแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อีกทั้งการเข้าสู่อาชีพกีฬามวยก็ยังถูกจำกัดด้วยเรื่องของอายุของบุคคลที่จะขอจดทะเบียนเป็นนักมวยและขึ้นชกมวยได้ว่าต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ส่วนนี้จึงเป็นเหตุทำให้กีฬามวยที่ได้ชื่อว่าเป็นภูมิปัญญาหรือศิลปการต่อสู้ที่ได้รับสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษของไทยในอดีตเริ่มหายไปจากสังคมไทยเพราะค่ายมวยไม่สามารถที่จะรับนักมวยเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี มาไว้ในค่ายเพื่อรอให้อายุครบเกณฑ์ได้ เนื่องจากค่ายมวยเองก็ต้องมีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การที่นักมวยในค่ายไม่ได้ขึ้นชกมวย ย่อมหมายถึงการขาดรายได้ของค่ายมวย

2.2 หากพิจารณาพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย นิติกรรม สัญญา ประมวลกฎหมาย

แพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย ละเมิด และข้อบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า สาระสำคัญของกฎหมายดังกล่าว ยังขาดความเชื่อมโยงและขัดแย้งกันเอง ในส่วนของการอนุรักษ์ส่งเสริมและการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬามวยของไทย ประกอบกับสาระสำคัญของกฎหมายในหมวดของการส่งเสริมและการคุ้มครองกีฬามวย คณะกรรมการกีฬามวยคงมุ่งให้การดูแลให้สวัสดิการเฉพาะนักมวยที่ขึ้นชกมวยบนเวทีเท่านั้น ยังไม่ได้ให้ความสำคัญคุ้มครองหรือดูแลไปถึงบุคคลที่กำลังฝึกฝนเพื่อก้าวขึ้นเป็นนักมวยอาชีพหรือบุคคลซึ่งเคยมีอาชีพเป็นนักมวยแล้วเลิกจากการเป็นนักมวย อาจจะด้วยเหตุผลด้านอายุ สุขภาพ หรือจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ก็ควรที่จะได้รับการดูแลหรือมีสวัสดิการจากราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 เช่นเดียวกัน

2.3 ปัญหาด้านขาดองค์กร หน่วยงาน ที่กำกับดูแลข้อสัญญาอันเกี่ยวกับกีฬามวย และไกลเกลี่ยข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวย นักกีฬามวย และเจ้าของค่ายมวยในกรณีที่นักมวยและเจ้าของค่ายมวยมีข้อพิพาทกันเกิดขึ้น ในปัจจุบันในประเทศไทย มีกฎหมายทั้งที่บังคับใช้โดยตรงกับกีฬามวย เช่น พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ.2544 ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยมาตรฐานและสวัสดิการค่ายมวย พ.ศ.2543 หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยความรับผิดชอบเพื่อละเมิด พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ.2540 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยนิติกรรมสัญญา พระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ.2481 ฯลฯ แล้วก็ตาม แต่เมื่อกรณีมีข้อพิพาทเกิดขึ้น กว่าจะหาข้อยุติได้ ก็ต้องใช้เวลานาน เพราะยังขาดองค์กร หน่วยงาน และข้อบัญญัติทางกฎหมาย ในการระงับข้อพิพาทให้ยุติโดยเร็ว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาและการพิจารณาตัดสินข้อพิพาทที่เกิดขึ้นในวงการกีฬามวยของไทย
2. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยของไทย
3. เพื่อศึกษา วิเคราะห์ มาตรการทางกฎหมายในการที่จะนำมาใช้เพื่อระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นกับกีฬามวยของไทย
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางวิธีการที่จะนำมาใช้เพื่อระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นกับกีฬามวยของไทย

สมมติฐานการวิจัย

เนื่องด้วยปัญหาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ในการที่จะอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยนั้นได้เจอกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ทั้งในด้านข้อจำกัดของกฎหมายและการเอาผิดเอาเปรียบจากเจ้าของค่ายเองรวมถึงบุคคลในด้านต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงเป็นเหตุให้นักมวยบางคนถึงกับต้องเลิกอาชีพไปด้วยเหตุดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับข้อบัญญัติของกฎหมายที่บังคับว่า ให้นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว ถ้าไม่สังกัดค่ายจะไม่มีสิทธิในการชกมวย ซึ่งจะเห็นได้ว่าทำให้เสรีภาพในการประกอบอาชีพของนักมวยตกเป็นสิทธิขาดของหัวหน้าค่ายมวย จึงทำให้เสรีภาพในการประกอบอาชีพของนักมวยถูกทำลายลงโดยสิ้นเชิงภายใต้อำนาจของหัวหน้าค่ายแต่ฝ่ายเดียว ดังนั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมกำกับดูแลส่งเสริมและสนับสนุนกีฬามวยไทยและมวยสากล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเพื่อการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล ให้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยและกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จาก

การทบทวนประวัติความเป็นมา การพัฒนาศิลปะการต่อสู้ด้วยกีฬามวยของไทย องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสถานการณ์ของกีฬามวยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สภาพปัญหา การบังคับใช้กฎหมาย อุปสรรค ข้อดีและข้อเสียของกีฬามวย รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวกับกีฬามวยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนเสนอแนะมาตรการทางกฎหมายที่มีความเหมาะสม มาเป็นตัวกำหนดทิศทางการศึกษาวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

1. ปัญหาด้านการส่งเสริมและสนับสนุน ทั้งค่ายมวยและนักมวย ในปัจจุบันในประเทศไทยมีองค์กรที่กำกับดูแลค่ายมวยและนักมวยคือ สมาคมกีฬามวยแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬามวยอาชีพ สมาคมกีฬามวยสากล สมาคมกีฬามวยไทย ฯลฯ ซึ่งสมาคมต่าง ๆ เหล่านี้ได้จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2528 โดยอาศัยอำนาจและมีหน้าที่และถูกควบคุมโดยพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2528 และคณะกรรมการกีฬามวย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 มีอำนาจและหน้าที่การส่งเสริมและการคุ้มครองกีฬามวย แต่องค์กรดังกล่าวทำหน้าที่ด้านการควบคุมและตรวจสอบเป็นหน้าที่หลัก เนื่องจากด้านการส่งเสริมและสนับสนุนนั้นพบบัญญัติของกฎหมายยังคงไม่ได้บัญญัติไว้เป็นรูปธรรม

2. ปัญหาด้านการควบคุมและดูแลสัญญาที่ทำขึ้นระหว่างเจ้าของค่ายมวยกับนักมวย โปรโมเตอร์มวยกับเจ้าของค่ายมวย รวมถึงสัญญาต่าง ๆ ที่ทำขึ้นจากบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวย ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ไม่ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ให้มืองค์ที่ทำหน้าที่ในการกำหนดและดูแล การทำสัญญายึดถือตามหลักทั่วไปของการทำสัญญาทางแพ่งคือยึดหลักที่ว่า สัญญาต้องเป็น

สัญญา ทั้งที่สัญญาดังกล่าวนั้น มีข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมและเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของนักมวยได้

3. ปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าในการระงับข้อพิพาทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ระหว่างเจ้าของค่ายมวยกับนักมวย โปรโมเตอร์มวยกับเจ้าของค่ายมวย รวมถึงสัญญาต่าง ๆ ที่ทำขึ้นจากบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยซึ่งในปัจจุบัน จะได้มีกฎหมายเฉพาะบังคับใช้แล้วก็ตามคือ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 แต่เมื่อปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น การระงับข้อพิพาทก็ยังคงต้องเข้าสู่ศาลตามกระบวนการยุติธรรมโดยทั่วไป จึงทำให้เกิดความล่าช้า และบางครั้งทำให้นักมวยเสียโอกาสในการที่จะขึ้นชกมวย หรือเข้าร่วมการแข่งขันในรายการที่สำคัญ ๆ เนื่องจากยังไม่มีข้อตกลงกันไม่ได้ เช่น ข้อพิพาทเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวยของนักมวย ในการขึ้นชกมวยในแต่ละครั้ง การหนีออกจากค่ายมวยของนักมวย และนักมวยต้องการกลับเข้ามาชกมวย

การกำกับดูแลกีฬามวย และกีฬาประเภทอื่น ๆ ในต่างประเทศจะเป็นไปในรูปองค์กรกำกับดูแล (National Governing Body) ซึ่งเป็นองค์กรภาคเอกชนทำหน้าที่หลัก เช่น การออกกฎเกณฑ์ในการแข่งขันกีฬา การลงโทษนักกีฬา การรับรองคุณสมบัตินักกีฬาอาชีพ การออกใบอนุญาตของบุคลากรกีฬา (ผู้ตัดสิน โค้ช ตัวแทนนักกีฬา) และส่วนใหญ่องค์กรกำกับดูแลจะเป็นตัวแทนของประเทศในองค์กรระดับระหว่างประเทศด้วย

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับองค์กรกำกับดูแลจะมีความแตกต่างกันไป เช่น ในกรณีของประเทศสหรัฐอเมริกาและสหราชอาณาจักร องค์กรกำกับดูแลจะมีความเป็นอิสระ โดยภาครัฐมิได้เข้าไปควบคุมดูแล องค์กรเหล่านี้จะมีข้อบังคับที่กำหนดขึ้น โดยความยินยอมของบุคลากรทางกีฬาที่เกี่ยวข้อง และในกรณีที่มีข้อพิพาทระหว่างกันก็จะใช้การระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการตามที่ข้อบังคับกำหนดไว้ ส่วนประเทศญี่ปุ่น องค์กรกำกับดูแลจะมีลักษณะ

ที่เป็นรูปแบบสมาคม เช่น สมาคมกอล์ฟอาชีพ อยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและวิทยาศาสตร์ สำหรับในประเทศไทยและทวีปเอเชีย สมาคมมวยโลกมีสถาบันที่ให้การยอมรับ คือ สมาคมมวยภาคพื้นเอเชียและแปซิฟิก (Pan Pacific and Asia Boxing Association - PABA) และสหพันธ์มวยภาคตะวันออกไกลและแปซิฟิก (Oriental and Pacific Boxing Federation - OPBF)

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยทำให้ทราบว่า การแข่งขันกีฬามวยไม่ว่าจะเป็นมวยสากลหรือมวยไทย ในปัจจุบันมิใช่เป็นการแข่งขันที่เป็นการละเล่นตามประเพณี แต่เป็นการแข่งขันที่มีเงินรางวัลหรือผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง การที่ค่ายมวยต่าง ๆ นำเด็กยากจนมาซบเลี้ยงดูแลฝึกหัดชกเป็นนักกีฬามวยมิใช่เป็นการเลี้ยงดูแลผู้ยากไร้เพื่อเอาบุญเอากุศล แต่เป็นการเลี้ยงดูเพื่อแสวงหาเอาผลประโยชน์กับนักมวยมิใช่ค่ายมวยเป็นผู้ให้เปล่า ความสัมพันธ์ระหว่างค่ายมวยกับนักมวยจึงเป็นการต่างตอบแทน จึงไม่มีผู้ใดที่เป็นบุญคุณระหว่างกันทั้งค่ายมวยและนักมวย ดังนั้น การชกมวยของนักมวยจึงเป็นการประกอบอาชีพ ซึ่งประชาชนมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพตามรัฐธรรมนูญบัญญัติรองรับไว้ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 43

แต่ภายหลังที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 โดยได้ระบุเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมดูแลการแข่งขันมวย และส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยให้มีมาตรฐาน ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าวและเพื่อจัด

ให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคลในวงการกีฬามวยที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ และใน มาตรา 9 (1) และมาตรา 30 โดยข้อ 11 กำหนดว่า “นักมวยที่สังกัดค่ายมวยจะต้องแข่งขันในนามของค่ายมวยที่ตนสังกัดและใช้ชื่อแข่งขันตามที่กำหนดในสัญญาเท่านั้น กรณีที่นักมวยจะเข้าแข่งขันในนามอื่น เช่น ในนามผู้แทนชาติไทย หรือหน่วยงาน หรือการกุศลในพิธีสำคัญเป็นครั้งคราว ให้กระทำได้ด้วยความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากหัวหน้าค่ายมวยเท่านั้น” จึงทำให้นักมวยไม่สามารถประกอบอาชีพชกมวยได้ หากไม่ได้รับความยินยอมจากหัวหน้าค่ายมวย ผลที่ตามมาจึงทำให้กีฬามวยซึ่งถือได้ว่าเป็นศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของไทยค่อย ๆ หายไปจากสังคมไทย เพราะเกรงว่าหากมีการแข่งขันชกมวยขึ้นมาแล้วจะเป็นการผิดกฎหมาย อีกทั้งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวก็ไม่มีบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องการอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยไว้ ดังนั้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมกีฬามวยให้อยู่คู่กับสังคมไทยตลอดไป จากการวิจัยตั้งแต่ บทที่ 1 ถึงบทที่ 4 จะพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับกีฬามวยของไทยนั้น เป็นปัญหาระหว่าง นักมวยกับเจ้าของค่ายมวย ซึ่งในปัจจุบันจะได้มีกฎหมายเฉพาะบังคับใช้แล้วก็ตามคือ พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ก็ยังคงมีปัญหาที่เกิดขึ้นได้

จากการศึกษาวิจัยสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกีฬามวยโดยตรง พบว่าประเด็นเกี่ยวกับการควบคุมกำกับดูแล ส่งเสริม และสนับสนุน กีฬามวยตามกฎหมายฉบับนี้ยังไม่เป็นรูปธรรมและไม่ครอบคลุมเพียงพอเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน อีกทั้งการเข้าสู่อาชีพกีฬามวยก็ยังคงจำกัดด้วยเรื่องของอายุของบุคคลที่จะขึ้นชกมวยได้ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี ส่วนนี้จึงเป็นเหตุทำให้กีฬามวยที่ได้ชื่อว่าเป็นภูมิปัญญาหรือศิลปะการต่อสู้ที่ได้รับสืบทอดกันมาจากการบรรพบุรุษของไทยในอดีตเริ่มหายไปจากสังคมไทย

หากพิจารณาพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.

2542 ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วย นิติกรรม สัญญา และละเมิด และข้อบังคับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า สาระสำคัญของกฎหมายดังกล่าวยังขาดความเชื่อมโยงและขัดแย้งกันเองใน ส่วนของการอนุรักษ์ ส่งเสริม และการจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬามวยของไทย ประกอบกับสาระสำคัญของกฎหมายในหมวดของการส่งเสริมและการคุ้มครอง กีฬามวย คณะกรรมการกีฬามวยคงมุ่งให้การดูแลให้ สวัสดิการเฉพาะนักมวยที่ขึ้นชกมวยบนเวทีเท่านั้น ยัง ไม่ได้ให้ความคุ้มครองหรือดูแลไปถึงบุคคลที่กำลัง ฝึกฝนเพื่อก้าวขึ้นเป็นนักมวยอาชีพ เพื่อเป็นกำลังใจให้ กับบุคคลกลุ่มดังกล่าว จึงสมควรเพิ่มบทบัญญัติในเรื่องนี้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ด้วย

หากพิจารณาพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา 30 ที่บัญญัติว่า “นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบคณะกรรมการโดยเคร่งครัด ข้อตกลงจำกัดไม่ให้ นักมวยย้ายสังกัดค่ายมวยเป็นโมฆะ เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด” การที่กฎหมายให้นักมวยจดทะเบียนนั้นไม่เป็นการจำกัดเสรีภาพเกินสมควร เพราะเป็นการควบคุมในการจัดระเบียบการประกอบอาชีพและคุ้มครองสิทธิของนักมวย แต่การที่มาตรา 30 บังคับให้นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว ถ้าไม่สังกัดค่ายจะไม่มีสิทธิในการชกมวย ทำให้เสรีภาพในการประกอบอาชีพของนักมวยตกเป็นสิทธิขาดของหัวหน้าค่ายมวย จึงทำให้เสรีภาพในการประกอบอาชีพของนักมวยถูกทำลายลงโดยสิ้นเชิง ภายใต้อำนาจของหัวหน้าค่ายแต่ฝ่ายเดียว เมื่อเปรียบเทียบกับ การจำกัดการประกอบอาชีพของบุคคลที่ประกอบอาชีพที่มีผลกระทบต่อสวัสดิภาพของประชาชนและกระทบในทางความสงบเรียบร้อยของ

ประชาชนที่กฎหมายมีการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ที่เรียกกันว่า “การประกอบวิชาชีพ” ได้แก่ ทนายความ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร สัตวแพทย์ นักเทคนิคการแพทย์ วิศวกร สถาปนิก เป็นต้น ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเหล่านี้บังคับแต่ ว่าผู้ที่ประกอบวิชาชีพจะต้องได้รับใบอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพจึงจะประกอบวิชาชีพได้ มิได้บังคับให้ทนายความ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร วิศวกร สถาปนิก จะต้องสังกัดสำนักงานกฎหมาย โรงพยาบาล ร้านขายยา หน่วยงานใด ๆ จึงจะประกอบวิชาชีพได้ การจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของ วิชาชีพต่าง ๆ ที่บังคับเพียงแต่จะต้องได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียน จึงไม่เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพเกินความจำเป็นและมิได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพ รวมทั้งการประกอบอาชีพของนักกีฬาอื่น ๆ เช่น นักฟุตบอล นักกรีฑา นักกอล์ฟ นักเทนนิส ก็ไม่มีกฎหมายฉบับใดบังคับว่า จะต้องสังกัดค่ายเท่านั้น จึงจะประกอบอาชีพนักกีฬาได้ แต่การที่พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 มาตรา 30 บังคับว่านักมวยจะขึ้นชกได้จะต้องสังกัดค่ายเท่านั้น จะชกโดยอิสระหรือในนามของตนเองโดยไม่สังกัดค่ายไม่ได้ จึงเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพเกินความจำเป็น และกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพ นอกจากนักมวยจะถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพแล้วยังไม่มีกฎหมายฉบับใดที่ให้การอนุรักษ์ ส่งเสริม และให้สวัสดิการแก่บุคคลที่มีอาชีพนักมวย ทั้งที่อาชีพดังกล่าวนี้ได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศมาแล้วมากมาย แต่เมื่อวันหนึ่งจำเป็นต้องหยุดชกมวย สภาพบางคนเหมือนทุกสิ่งทุกอย่างต้องหยุดลงไปพร้อมกับอาชีพที่ตนเคยทำ หากรัฐให้การดูแลจัดสวัสดิการให้บ้าง ในอนาคตกีฬามวยของไทยคงมีนักกีฬามวยที่เก่งและสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

จากการศึกษาและวิเคราะห์มาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนกีฬามวยในประเทศไทย พบว่า

ในปัจจุบันภาครัฐและภาคเอกชน ยังขาดความร่วมมือกันในการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนกีฬามวยเพื่อให้ นักมวยก้าวขึ้นสู่การเป็นนักมวยอาชีพ ซึ่งจะเห็นภาพที่ภาครัฐหรือเอกชนมีส่วนร่วมกันส่วนใหญ่ก็เฉพาะเวลาที่มีการแข่งขันชกมวยที่เป็นการแข่งขันในระดับชาติ หรือในระดับโลกที่แสดงออกมาในรูปแบบของการอัดฉีดเงินรางวัลในการขึ้นชกมวยในรายการดังกล่าว ปัญหาที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้นระหว่างนักมวยกับเจ้าของค่ายมวยที่คณะกรรมการกีฬามวยเองยังไม่สามารถที่จะเข้าไปกำกับดูแลควบคุมและระงับข้อพิพาทได้ ปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงในอาชีพของนักมวยที่ยังขาดการดูแลจากทั้งภาครัฐหรือเอกชนอื่นได้แก่ ค่ายมวย นักมวยหลายคนที่เคยมีชื่อเสียงโด่งดังทั้งในระดับโลกและระดับประเทศ ได้สร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและประเทศชาติ ต่างชาติได้รู้จักประเทศไทยก็เพราะการขึ้นชกมวยของนักมวย แต่ภายหลังที่ไม่มีแรงจูงใจจะชกมวยได้อีกต่อไป ชีวิตต้องพลิกผัน ถูกทอดทิ้งจากสังคมไทย ทั้งนี้ เพื่อให้การประกอบอาชีพนักมวย เป็นไปด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเป็นอีกหนึ่งอาชีพที่เด็กและเยาวชนใฝ่ฝันอยากจะเป็น เช่นเดียวกับอาชีพอื่น ๆ ภายใต้ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนกีฬามวยไทยและมวยสากล ทั้งเป็นการได้มาซึ่งนักมวยที่มีความเก่งกล้าสามารถอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงมีมาตรการทางกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ที่สรุปได้ดังนี้

(1) มาตรการเกี่ยวกับการสังกัดค่ายมวยของนักมวย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 มาตรา 30 บัญญัติว่า “นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว และต้องปฏิบัติตามระเบียบของค่ายมวยที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด ข้อตกลงจำกัดไม่ให้ นักมวยย้ายสังกัดค่ายมวยเป็นโมฆะ เว้นแต่จะเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด” การที่กฎหมายให้นักมวยจดทะเบียน

นั้น ไม่เป็นการจำกัดเสรีภาพเกินสมควร เพราะเป็นการควบคุมในการจัดระเบียบการประกอบอาชีพและคุ้มครองสิทธิของนักมวย แต่การที่มาตรา 30 บังคับให้นักมวยที่จดทะเบียนแล้วต้องสังกัดค่ายมวยใดค่ายมวยหนึ่งในการชกแต่ละครั้งแต่เพียงค่ายมวยเดียว ถ้าไม่สังกัดค่ายจะไม่มีสิทธิในการชกมวย ทำให้เสรีภาพในการประกอบอาชีพของนักมวยตกเป็นสิทธิขาดของหัวหน้าค่ายมวย

(2) มาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและอนุรักษ์กีฬามวย เมื่อได้มีการออกระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ.2544 โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติกีฬา พ.ศ.2542 มาตรา 9 (1) และมาตรา 30 โดยข้อ 11 กำหนดว่า “นักมวยที่สังกัดค่ายมวยจะต้องแข่งขันในนามของค่ายมวยที่ตนสังกัดและใช้ชื่อแข่งขันตามที่กำหนดในสัญญาเท่านั้น กรณีที่นักมวยจะเข้าแข่งขันในนามอื่น เช่น ในนามผู้แทนชาติไทย หรือหน่วยงานหรือการกุศลในพิธีสำคัญเป็นครั้งคราว ให้กระทำได้ โดยความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากหัวหน้าค่ายมวยเท่านั้น” จึงทำให้นักมวยไม่สามารถประกอบอาชีพชกมวยได้โดยอิสระ หากไม่ได้รับความยินยอมจากหัวหน้าค่ายมวย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่นักมวยจะเข้าแข่งขันในนามผู้แทนชาติไทย หากหัวหน้าค่ายมวยไม่ยินยอมก็จะชกในนามผู้แทนชาติไทยไม่ได้เลย และตามระเบียบฯ ข้อ 11 ก็มีได้กำหนดทางแก้ไขว่า หากหัวหน้าค่ายมวยไม่ยินยอมแล้ว จะมีวิธีการหรือหนทางใดในการทางแก้ไขเพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งเสรีภาพในการประกอบชกมวยของนักกีฬามวย แม้ว่าจะระเบียบฯ ข้อ 14 (4) จะให้สิทธิแก่นักมวยย้ายสังกัดค่ายมวยได้ ในกรณีที่หัวหน้าค่ายมวยไม่จัดให้นักมวยขึ้นชกเกินกว่าหกเดือนโดยไม่มีเหตุอันสมควร แต่ก็เป็นการสายเกินกว่าเหตุที่จะแก้ไข เพราะการขึ้นชกของนักมวยในแต่ละครั้งมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าและรายได้ของนักมวย โดยเฉพาะการชกในนามผู้แทนชาติไทย เช่น การชกโอลิมปิก ที่นักมวยอาจชกได้เหรียญรางวัล

จนทำให้ตัวเองได้เงินรางวัลต่าง ๆ จนร่ำรวยและสามารถเลิกอาชีพชกมวยได้ แต่ถ้าหัวหน้าค่ายมวยไม่อนุญาตเสียแล้ว โอกาสที่จะได้ชกในนามผู้แทนชาติไทยในกีฬาโอลิมปิกก็หมดสิ้นลง และนอกจากนี้พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้การอนุรักษ์และให้การส่งเสริมกีฬามวย กีฬามวยในปัจจุบันจึงเป็นอาชีพของเจ้าของค่ายมวยเพียงผู้เดียวว่าจะดำเนินการอย่างไร ให้ใครขึ้นชกมวยในแต่ละครั้ง

เมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจจัดการประกอบอาชีพของบุคคลที่ประกอบอาชีพที่มีผลกระทบต่อสวัสดิภาพของประชาชนและกระทบในทางความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่กฎหมายมีการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ที่เรียกกันว่า “การประกอบวิชาชีพ” ได้แก่ ทนายความ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร ลัทธิแพทย์ นักเทคนิคการแพทย์ วิศวกร สถาปนิก เป็นต้น ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเหล่านั้น บังคับแต่ว่าผู้ที่จะประกอบวิชาชีพจะต้องได้รับใบอนุญาตหรือขึ้นทะเบียนประกอบวิชาชีพจึงจะประกอบวิชาชีพได้ มิได้บังคับให้ทนายความ แพทย์ พยาบาล เภสัชกร วิศวกร สถาปนิก จะต้องสังกัดสำนักงานกฎหมาย โรงพยาบาล ร้านขายยา หน่วยงานใด ๆ จึงจะประกอบวิชาชีพได้ การจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของวิชาชีพต่าง ๆ ที่บังคับเพียงแต่จะต้องได้รับอนุญาตหรือขึ้นทะเบียน จึงไม่เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพเกินความจำเป็น และมีได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพ รวมทั้งการประกอบอาชีพของนักกีฬาอื่น ๆ เช่น นักฟุตบอล นักกรีฑา นักกอล์ฟ นักเทนนิส ก็ไม่มีกฎหมายฉบับใด บังคับว่าจะต้องสังกัดค่ายเท่านั้นจึงจะประกอบอาชีพนักกีฬาได้

(3) มาตรการเกี่ยวกับการดูแลจัดสวัสดิการให้แก่นักมวย ตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 จัดตั้งกองทุนกีฬามวย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดสวัสดิการรวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน หัวหน้าค่ายมวย ที่เป็นบุคคล

ธรรมดา และบุคคลในวงการกีฬามวย และเพื่อกำกับดูแลให้สวัสดิการ การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ได้รับประโยชน์อันพึงได้รับจากเงินกองทุนกีฬามวย โดยให้เป็นไปตามระเบียบและนโยบายของคณะกรรมการกีฬา มวยนั้น ในการให้ความช่วยเหลือนั้นจะเน้นไปที่นักมวยที่ได้รับบาดเจ็บอย่างหนัก อันเกิดจากการแข่งขันกีฬา มวยเท่านั้น จึงจะได้รับความช่วยเหลือซึ่งในความเป็นจริงแล้วหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในวงการมวยยังคงต้องมีการอยู่อย่างอื่นอีกที่ต้องใช้จ่ายและถ้าหากนักมวยได้รับบาดเจ็บหรือประสบอุบัติเหตุจากกรณีอื่นที่ไม่ใช่จากการขึ้นชกมวย ถึงจะได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนแต่ก็เป็นเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

1. ให้ยกเลิกข้อความใน (4) ของมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ที่ว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการกีฬามวย เพื่อไม่ให้คณะกรรมการกีฬามวยมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คงไว้เฉพาะอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน อนุรักษ์ เผยแพร่กีฬามวยตาม (1)-(3) ส่วนอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการอื่นตาม (6)-(7) นั้นต้องบัญญัติเพิ่มเติมว่า จะต้องไม่เป็นการใช้อำนาจที่ขัดต่อคำชี้ขาดข้อพิพาทที่นายทะเบียนได้ชี้ขาดเพื่อระงับข้อพิพาทไปแล้ว

2. ให้แก้ไขเพิ่มเติมในบทบัญญัติมาตรา 38 ว่าด้วยขั้นตอนและวิธีการออกหรือไม่ต่อใบอนุญาต เมื่อยื่นต่อนายทะเบียนแล้ว และคำสั่งของนายทะเบียนจะต้อง “ให้เป็นที่สุด” ดังนั้น จึงต้องยกเลิก ข้อความในวรรคสองที่บัญญัติว่า “คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด” ดังนั้นหากมีข้อพิพาทที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องใบอนุญาตในกีฬามวย ก็จะได้ข้อยุติโดยเร็วและนักมวยก็จะได้เข้าสังกัดค่ายใหม่และขึ้นชกมวยได้ต่อไปโดยไม่ขัดต่อมาตรา 30

3. ให้มีคณะกรรมการว่าด้วยข้อสัญญาเพื่อพิจารณาข้อสัญญาต่าง ๆ ที่ทำขึ้นอันเกี่ยวกับกีฬามวย

โดยทำหน้าที่ตรวจสอบและให้ความเห็น เพื่อให้ทราบถึงเจตนาอันแท้จริงของทั้งสองฝ่ายก่อนที่จะมีการลงนามในสัญญาโดยคณะกรรมการดังกล่าวอาจจะเป็นคณะกรรมการกีฬามวยหรือมาจากบุคคลที่คณะกรรมการกีฬามวยมีคำสั่งแต่งตั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดข้อพิพาทที่จะเกิดขึ้น หลังจากได้ทำสัญญากันแล้ว

4. ให้ยกเลิกข้อความทั้งหมดของมาตรา 41 เนื่องจากอำนาจในการพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาทในเรื่องเกี่ยวกับการออก และถอนใบอนุญาตต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬามวยและคำสั่งในเรื่องดังกล่าวของนายทะเบียนก็ได้เป็นที่สุดแล้ว ตามมาตรา 38 ที่ได้เสนอแก้ไขแล้วนั้น จึงไม่จำเป็นต้องมีการยื่นอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการกีฬามวยอีก

ต่อไป

ตามข้อเสนอแนะนี้ผู้วิจัยเห็นว่าหากได้นำไปบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542 ซึ่งประเทศไทยเราเป็นประเทศเดียวในโลกที่มีกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับกีฬามวยบังคับใช้ หากได้แก้ไขและเพิ่มเติมบทบัญญัติตามที่ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ ก็จะเป็นการระงับข้อพิพาทได้โดยเร็วหากมีกรณีพิพาทกันเกิดขึ้นซึ่งจะทำให้เกิดขวัญและกำลังใจให้กับนักกีฬามวยและเยาวชน ที่ใฝ่ฝันอยากเป็นนักมวยอาชีพมากขึ้น เพราะไม่ต้องเสียเวลาที่ต้องต่อสู้ทั้งบนผืนผ้าใบและต่อสู้กับเจ้าของค่ายมวยในเรื่องการฟ้องร้องคดีอันเกิดจากการละเมิดสัญญา ซึ่งจะทำให้กีฬาของเรามีเวลาในการพัฒนา เพื่อก้าวขึ้นสู่เวทีระดับโลกมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- สมพงษ์ แจ่มเร็ว. หมิ่นชังดั่งเชือก ยอดมวยบรรดาศักดิ์. ศิลปวัฒนธรรม. ปีที่ 5(3). มกราคม 2527. หน้า 98 - 105
- พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.2478
- พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.2528
- พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542
- “พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.2542.” ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 128 ก (16 ธันวาคม 2542) : 4-7
- ข้อบังคับสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม 2542
- ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยมาตรฐานและสวัสดิการค่ายมวย พ.ศ.2543
- ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการแบ่งและจ่ายเงินรางวัล พ.ศ.2543
- ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ.2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2544
- ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการสังกัดและการย้ายสังกัดค่ายมวย พ.ศ.2544
- ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ตัดสิน พ.ศ.2545